

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **M. Y.**
ev. č. X
státní příslušnost X
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2023, č. j. OAM-575/ZA-ZA11-K11-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včasnou žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) brojil žalobce proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen „zákon o azylu“).

II. Napadené rozhodnutí

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul informace sdělené žalobcem v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu jsou problémy související s jeho kurdským původem.
3. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný při posouzení azylové žádosti vycházel zejména z výpovědí žalobce, informací z cizineckého informačního systému (CIS-ENO) a z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku.
4. Žalovaný posoudil azylový příběh žalobce z hlediska důvodů pro udělení azylu a neshledal, že by žalobce splňoval podmínky ve smyslu § 12 písm. a) či b) zákona o azylu. Žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možné učinit závěr, že by byl ve vlasti pronásledován za uplatňování politických práv a svobod. Žalobce nikdy nebyl členem politické strany ani politicky aktivní a v tomto směru nikdy neměl problémy s tureckými státními orgány. Jestliže chodil občas pomáhat do sídla strany HDP s občerstvením, jedná se o apolitickou činnost. Sdělení, že byl žalobce jednou při cestě ze sídla strany HDP v noci napaden neznámými útočníky, jež považoval za členy nacionalistické strany MHP, žalovaný vyhodnotil jako vágní a spekulativní.
5. Ve vztahu k důvodům dle § 12 písm. b) zákona o azylu pak žalovaný uvedl, že v případě problémů se soukromými osobami měl žalobce možnost využít vnitrostátní prostředky nápravy. Žalobcem popisovaný incident spočívající v náhodném zadržení a zbití ze strany policistů zakládající nedůvěru žalobce v tureckou policii *en bloc* žalovaný posoudil jako nevěrohodný. Obdobně se žalobce mohl ve vlasti domáhat ochrany i vůči šikanóznímu jednání při výkonu vojenské služby. Konečně pokud žalobce *de facto* veškeré tvrzené obtíže spojoval se svou kurdskou národností, žalovaný uzavřel, že ačkoliv v Turecku může docházet k případům diskriminace osob pro jejich kurdský původ, neznamená to, že by projevům diskriminace měl být vystaven každý člověk kurdské národnosti a že by každý takový projev bylo možné hodnotit jako pronásledování ve smyslu zákona o azylu. Svůj právní závěr žalovaný opřel o relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu.
6. Ohledně doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu pak žalovaný uzavřel, že žalobce zákonné podmínky pro její udělení nesplňuje. Ve správním řízení totiž nebyly zjištěny žádné skutečnosti, na základě kterých by žalobci mohla hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma uložením či vykonáním trestu smrti či nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Žalobcem tvrzené obavy spolu s dalšími aspekty jeho azylového příběhu nedosahují mimořádné úrovně ponížení a pokoření tak, aby na tyto bylo možné vztáhnout čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv (EÚLP). Intenzity vážné újmy dle 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu nedosahují ekonomické problémy ani ne zcela ideální postavení příslušníků kurdského etnika žijícího v Turecku. Na základě podkladů o bezpečnostní situaci v Turecku pak žalovaný vyloučil, že by na území Turecka v současné době probíhal ozbrojený konflikt ve smyslu § 14a odst. 2

písm. c) zákona o azylu. Současně ani případné vycestování žalobce z ČR není v rozporu s mezinárodními závazky ČR.

7. Poněvadž okolnosti azylového příběhu žalobce přiznání mezinárodní ochrany neodůvodňují, žalovaný žalobci mezinárodní ochranu neudělil.

III. Žaloba

8. Žalobce zdůraznil, že v ČR žádal o mezinárodní ochranu proto, že byl v Turecku po celý život diskriminován z důvodu své kurdské příslušnosti. Zároveň byl taktéž napaden pro své politické názory a činnosti. Žalovaný tuto bezpečnostní hrozbu zlehčil, protože posoudil azylový příběh žalobce nesprávně.
9. Žalobce namítal, že z Turecka odešel kvůli útoku, jenž byl jasně politicky motivovaný. Útok se odehrál, když se žalobce večer vracel z místního sídla prokurdské strany HDP. Ihned poté, co žalobce vyšel z budovy ven na ulici, všiml si, že je sledován. Třebaže se žalobce snažil utéct, po chvíli jej dohnali dva maskovaní útočníci, kteří jej zbili. Po incidentu žalobce vyhledal lékařskou pomoc v nemocnici a věc nahlásil na policii. V průběhu správního řízení se mu však nepodařilo zprávy z těchto institucí dohledat. Přesto má za to, že incident řádně nahlásil a snažil se jej řešit se státními orgány. Turecký státní aparát je však zaměřený proti Kurdům a straně HDP, protože situaci dlouhodobě záměrně neřeší a Kurdům ani členům strany HDP nezajišťuje ochranu před soukromými osobami ani státní represí.
10. Žalobce je přitom podporovatelem strany HDP v podstatě již od malička, neboť jeho otec byl členem této strany. Od roku 2020 pak žalobce podporoval stranu HDP více a osobně se účastnil i stranických výjezdů do vesnic v okolí, kde pro stranu agitoval. Takto navštívil cca 52 vesnic, v nichž sbíral hlasy, mluvil s lidmi a rozdával čaj a letáky. Proto je tvrzení žalovaného, že žalobce nikdy nebyl členem politické strany ani politicky aktivní, vadné. Žalobce má za to, že zmíněnou činností uplatňoval svá politická práva, za což byl i následně pronásledován.
11. Současně žalobce namítal, že k závěrům o systematickém pronásledování a diskriminaci Kurdů a příslušníků strany HDP si žalovaný nezjistil dostatek informací. Použité informace jsou navíc nepřiléhavé a irelevantní. Žalovaný musí zkoumat reálnou situaci v Turecku, přičemž nemůže opomíjet skutečnosti ve prospěch žalobce.
12. Konečně žalobce nesouhlasí s tvrzením, že příslušnost ke kurdskému etniku neindikuje jméno, původ ani jazykový projev. On sám má typický kurdský přízvuk a jeho řeč obsahuje množství kurdských slov, na základě čehož je jako Kurd jednoznačně rozpoznán. Pro uvedené důvody žalobce krajskému soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Ve svém vyjádření ze dne 11. 12. 2023 žalovaný uvedl, že text žaloby předložený azylový příběh účelovým způsobem doplňuje a rozšiřuje s cílem celou situaci uměle zdramatizovat. Část žaloby přitom popírá obsah výpovědí žalobce poskytnutých v azylovém řízení.
14. Žalovaný upozornil, že žalobce v průběhu správního řízení nikdy netvrdil, že by se se stranou HDP účastnil jakýchkoli výjezdů do vesnic, na kterých by se pro stranu

agitovalo. Takový popis událostí se poprvé objevuje až v textu žaloby za účelem vykreslit žalobce jako politicky aktivní osobu.

15. Ohledně údajného napadení na ulici pak žalobce v rámci pohovoru uvedl, že policii nic nehlásil a nenechal se ani ošetřit, protože nebyl zraněn. V žalobě nicméně tvrdí, že celou věc na policii nahlásil a nechal se taktéž ošetřit v nemocnici. Autor žaloby tak v rámci účelové snahy prokázat, že státní orgány nebudou schopny žalobci poskytnout ochranu, zcela ignoruje výpověď žalobce a předkládá proti ní popis událostí, který si naprosto protirečí s tím, co správnímu orgánu sdělil sám žalobce. V průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že by byl žalobce v zemi původu napaden kvůli svému kurdskému původu, přičemž ani žaloba pro takové tvrzení nepředstavuje jediný argument.
16. Jelikož se žalobní námitky nezakládají na azylovém příběhu žalobce, žalovaný krajskému soudu navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána osobou oprávněnou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu (ve znění účinném do 30. 6. 2023).
18. Soud ve věci rozhodl ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
19. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů. Při posuzování věci soud přihlédl rovněž k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
20. Žaloba **není důvodná**.
21. Svými námitkami brojil žalobce proti nesprávnému, resp. nedostatečnému, posouzení svého azylového příběhu žalovaným. Je přesvědčen, že napadené rozhodnutí má za základ skutkovou podstatu postrádající oporu ve správním spisu, je věcně nesprávné a navíc nesrozumitelné.
22. Úvodem se krajský soud zabýval namítanou nesrozumitelností napadeného rozhodnutí, neboť platí, že nesrozumitelnost jako typ nepřezkoumatelnosti zpravidla nenabízí prostor k úvahám o námitkách věcného charakteru. Za nesrozumitelné je nezbytné považovat především takové rozhodnutí, jehož odůvodnění nehovoří o skutkových a právních důvodech, které pohnuly správní orgán k vydání rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24, či ze dne 26. 6. 2014, č. j. 9 As 22/2014-30; veškerá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). O takový případ se v posuzované věci *prima facie* nejedná. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je totiž jasné patrné, z jakého skutkového stavu žalovaný při posuzování azylové žádosti žalobce vycházel, jak hodnotil pro věc rozhodné

skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudil. Poněvadž odůvodnění neobsahuje nejasné, rozporné či jiným způsobem nesrozumitelné údaje, s jistotou konvenuje požadavkům citované judikatury a zjevně není nesrozumitelné.

23. Aby mohl krajský soud posoudit důvodnost námitky žalobce, že napadené rozhodnutí vychází ze skutkové podstaty postrádající oporu ve správním spisu, ověřil skutková zjištění provedená žalovaným v nyní řešené věci. Ze záznamu o poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 10. 5. 2023 soud zjistil, že žalobce pochází z města Mardin, je turecké státní příslušnosti a hlásí se ke kurdské národnosti. Žalobce dále hovoří tureckým i kurdským jazykem a z hlediska náboženského přesvědčení je muslim. Ohledně politického přesvědčení žalobce vypověděl, že není členem žádné politické strany ani politické skupiny. Sympatizuje však s politickou stranou HDP, kterou chodí volit ve volbách. V Turecku byl žalobce naposledy dne 1. 5. 2023, kdy odjel ukrytý v kamionu z města Edirne, načež dne 4. 5. 2023 vystoupil až v ČR. Na území členských států EU žalobce v minulosti nepobýval ani zde nežádal o mezinárodní ochranu. Jako důvod své žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR žalobce označil skutečnost, že Kurdové jsou v Turecku pod nátlakem, pročez tam nechtěl dále žít. Diskriminaci přitom žalobce čelil i během vojenské služby. Jiné důvody žalobce nesdělil.
24. V rámci pohovoru k azylové žádosti žalobce týž den vypověděl, že když se jednou vracel v noci z budovy, kde sídlí strana HDP, byl napaden a zbit. Podle žalobce se jednalo o stoupence strany MHP (Nacionálně činné strany), tj. turecké nacionalisty. Útočníky žalobce nepoznal, neboť tito měli zakryté obličeje. Motiv útoku žalobce dává do souvislosti se svou kurdskou příslušností, jelikož v oblasti, kde žalobce žije, jsou všichni Kurdové sympatizující s politickou stranou HDP bráni jako podezřelí. Třebaže strana HDP vyhrála v regionu Mardin lokální volby, byla následně sesazena a nyní tam vládne strana AKP (Strana spravedlnosti a rozvoje). V současné době tudíž i v Mardinu hrozí útoky ze strany nacionalistů. Politickou stranu HDP pak žalobce konkrétně podporuje tak, že někdy zajde do budovy jejich sídla a hostí se tam. Současně tam rozdává třeba čaj a maličko pomáhá s jinými drobnostmi. Své napadení žalobce na policii neohlásil, neboť by to podle něj bylo zbytečné. Rovněž se nenechal ošetřit, jelikož v důsledku napadení nebyl nijak zraněn. Žalobce vyloučil, že by v Turecku kdykoliv v minulosti čelil trestnímu stíhání či zde byl uvězněn. Má nicméně špatnou zkušenost s policií, neboť byl jednou na ulici zadržen a odveden na jeden den na policejní stanici, kde byl zbit. Žalobce vyvázl s napomenutím a na práci policie si nijak nestěžoval. Totožnost jednotlivých policistů žalobce neznal. Není možné, aby žalobce v budoucnu žil v jiné části Turecka, protože je to všude stejné. V ČR to žalobci přijde dobré, pročez se rozhodl žít zde.
25. Po vyhodnocení skutečností sdělených žalobcem v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany dospěl krajský soud k závěru, že žalovaný posoudil azylový příběh žalobce nanejvýš adekvátně, jestliže usoudil, že žalobce žádá v ČR o mezinárodní ochranu výhradně na základě problémů souvisejících s kurdskou národností. Za situace, kdy žalobce v rámci poskytnutí údajů k azylové žádosti a následného pohovoru jako příčinu veškerých svých problémů v Turecku označil svou kurdskou národnost, kvůli níž měl být i napaden a zbit podporovateli nacionalistické politické strany MHP či čelit schválnostem při výkonu vojenské služby, je zcela korektní a odůvodněný postup žalovaného, pokud vzal právě tyto skutečnosti za rozhodné při posouzení důvodů pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, případně doplňkové ochrany dle § 14a téhož zákona. Argumentace žalobce, že napadené rozhodnutí vychází ze skutkové podstaty

postrádající oporu ve správním spisu, je proto zjevně lichá a *per se* v rozporu s údaji poskytnutými samotným žalobcem v řízení o udělení mezinárodní ochrany.

26. Pokud žalobce namítal nesprávné právní posouzení okolností svého azylového příběhu, krajský soud v této souvislosti připomíná, že otázkou postavení a poměrů příslušníků kurdské menšiny v Turecku se ve své judikatuře opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Ten sice připustil, že Kurdové žijící na území Turecka prokazatelně čelí významným nesnázím, tyto nicméně samy o sobě bez přistoupení dalších azylově relevantních skutečností nedosahují vysoké intenzity pronásledování dle § 12 ani nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Nelze tak tvrdit, že by každý Kurd čelil po návratu do Turecka pronásledování (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2023, č. j. 10 Azs 246/2022-37, ze dne 2. 3. 2023, č. j. 1 Azs 256/2022-29, ze dne 23. 3. 2023, č. j. 1 Azs 281/2022-59, ze dne 17. 8. 2023, č. j. 6 Azs 271/2022-32, či ze dne 30. 8. 2023, č. j. 1 Azs 129/2023-29). Azylově relevantní mohou být dle ustálené judikatury správních soudů typicky až opodstatněné obavy z pronásledování a vážné újmy politicky aktivních členů kurdské menšiny či účastníků pokusu o převrat z roku 2016 (k problematice politicky aktivních Kurdů srov. zejména rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2020, č. j. 10 Azs 278/2019-57, či ze dne 27. 10. 2020, č. j. 10 Azs 235/2020-35; k postavení politicky neaktivních Kurdů pak viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2022, č. j. 2 Azs 48/2022-35, ze dne 16. 2. 2023, č. j. 7 Azs 314/2022-33, či recentní usnesení ze dne 20. 6. 2024, č. j. 1 Azs 53/2024-31).
27. Uvedený právní názor plně respektoval i žalovaný v nynější věci a zdejší soud nespatřuje žádný rozumný důvod, pro nějž by se měl od dosavadních judikатурních závěrů odchýlovat.
28. Současně krajský soud po prostudování správního spisu nezjistil žádné jiné skutečnosti, jež by mohly (ať už samostatně či v kombinaci s kurdskou etnicitou žalobce) založit některý z azylově relevantních důvodů ve smyslu § 12 či § 14a zákona o azylu. Pokud žalobce v žalobě za stěžejní příčinu svého odchodu ze země původu označil bezpečnostní incident, kdy měl být napaden a zbit neznámými útočníky, krajský soud uvádí, že z popisu předmětné události tak, jak ji vyličil žalobce v řízení před žalovaným, neplynou žádné indicie nasvědčující tomu, že by k žalobcovu napadení mělo dojít v příčinné souvislosti s jeho kurdskou národností nebo v důsledku výkonu politických práv a svobod v minulosti.
29. Jestliže žalobce v rámci svého azylového příběhu uvedl, že byl jednou v noci při cestě z místního sídla strany HDP dostižen a zbit neznámými maskovanými útočníky, nelze z toho dle krajského soudu bez dalšího automaticky dovozovat, že výhradním motivem útoku byla právě kurdská příslušnost žalobce. Za situace, kdy se z výpovědí žalobce nepodávají žádné bližší okolnosti napadení, není krajskému soudu zřejmé, na základě jakých konkrétních skutečností (náznaků či projevů) mohli pachatelé (které žalobce bez uvedení jakýchkoliv relevantních důvodů považoval protikurdsky orientované opoziční strany MHP) žalobce identifikovat jako etnického Kurda. Podle výpovědí se žalobce v inkriminovaný okamžik neprojevoval jako Kurd např. tím, že by hovořil hlasitě kurdsky, telefonoval v kurdsém jazyce nebo si zpíval kurdské písničky, jak tomu bylo v případě dřívějšího incidentu, na nějž žalobce podpůrně odkazoval. Konečně pro závěr o národnostním (protikurdsém) podtextu útoku podle soudu nesvědčí ani skutečnost, že k napadení došlo při zpáteční cestě žalobce z místního sídla prokurdské strany HDP.

Sama skutečnost, že byl žalobce napaden poté, co odcházel z budovy, v níž sídlí místní buňka (byť kurdským obyvatelstvem čteně podporované) politické strany HDP, ještě kurdskou příslušnost žalobce bez dalšího spolehlivě neprozrazuje. Navíc, z popisu události poskytnutého v azylovém řízení nevyplývá, že by měl být žalobce napaden bezprostředně po opuštění sídla strany HDP či v jeho těsné blízkosti, nýbrž jen tolik, že k útoku mělo dojít během jeho zpáteční cesty.

30. Obdobně krajský soud neshledal, že by k napadení žalobce mělo dojít kvůli výkonu politických práv a svobod. Soud v tomto ohledu odkazuje především na obsah záznamu o poskytnutí údajů k azylové žádosti, v němž žalobce výslovně vyloučil, že by byl před svým vycestováním z vlasti členem jakékoli politické strany nebo skupiny. Toliko uvedl, že sympatizuje s politickou stranou HDP, přičemž svou podporu jí vyjadřuje tím, že stranu chodí volit ve volbách. Krajský soud nepřisvědčil žalobní argumentaci, podle níž má být žalobce v podstatě již od malička aktivním podporovatelem strany HDP (tato politická strana vznikla až v roce 2012), neboť tuto vyhodnotil jako rozpornou s informacemi vypovězenými žalobcem ve správním řízení. Skutečnost, že měl žalobce stranu HDP od roku 2020 fyzicky podporovat a účastnit se mj. i celkem 52 stranických výjezdů do okolních vesnic, ve kterých měl místní občany aktivně oslovovat, diskutovat s nimi a nabádat je k volbě strany HDP, postrádá jakoukoliv oporu ve správním spisu. Původně totiž žalobce k přímému dotazu žalovaného sdělil, že stranu HDP podporuje tak, že někdy zajde do budovy jejího stranického sídla, kde se „hostí“ a v rámci výpomoci zde rozdává čaj a v menší míře pomáhá s jinými drobnostmi. Zdejší soud přitom přisvědčil závěru žalovaného, že tyto činnosti nelze *stricto sensu* chápat jako výkon aktivní politické činnosti, protože jejich smyslem a cílem již *prima facie* není (veřejná) prezentace vlastního politického názoru nebo přesvědčení. Z těchto důvodů tudíž krajský soud vyhodnotil námitku žalobce, že byl v Turecku napaden kvůli výkonu svých politických práv a svobod, jako nepodloženou, a tudíž nedůvodnou.
31. V neposlední řadě pak na věrohodnosti žalobcem prezentovaného sledu událostí nepřidává ani žalobní tvrzení, že žalobce po napadení vyhledal lékařskou pomoc v nemocnici a současně věc nahlásil na policii a snažil se incident řešit se státními orgány. Takový popis událostí je v příkrém rozporu s předchozím sdělením žalobce, který v rámci pohovoru k azylové žádosti k přímému dotazu pracovníka žalovaného potvrdil, že své napadení policejním orgánům nenahlásil, neboť by to bylo dle jeho názoru zbytečné. Právě tak žalobní argumentaci odporuje i dřívější vyjádření žalobce, že se po incidentu nenechal ošetřit, protože v důsledku útoku nebyl nijak zraněn. Podle krajského soudu přitom lze důvodně předpokládat a po žalobci legitimně požadovat, že pokud by z Turecka uprchl právě v důsledku fyzického napadení, dokázal by popsat průběh a důsledky incidentu v základních rysech identicky ve správním i soudním řízení bez rozporů narušujících věrohodnost jeho azylového příběhu, zvláště tehdy, má-li se jednat o rozhodnou skutečnost vedoucí k udělení azylu či doplňkové ochrany.
32. Na výše uvedeném závěru nemůžou nic změnit ani žalobcem odkazované rozsudky Nejvyššího správního soudu, neboť tyto jsou založeny na zcela odlišných skutkových okolnostech. Zdejší soud jen ve stručnosti uvádí, že v obou citovaných rozsudcích se Nejvyšší správní soud zabýval postavením osob, jež podporovaly opoziční politické strany, třebaže nebyly přímo členy těchto stran (tzv. sympatizanti). V obou případech přitom žadatelé prokazatelně aktivně a dlouhodobě vykonávali politicky motivovanou činnost (vylepování letáků, účast na demonstracích), za což byli poté zadrženi policií a

podrobení fyzickému násilí ze strany příslušníků policejních složek. S ohledem na faktické dopady jejich činnosti potom Nejvyšší správní soud dovodil, že na osoby sympatizující s vládnoucím režimem potlačovanými opozičními stranami je nezbytné nahlížet stejně jako na členy těchto stran, jestliže svůj politický názor reálně projevují v míře a způsobem srovnatelným s řadovými členy. Zároveň je potřeba zdůraznit, že své závěry v rozsudku ze dne 17. 9. 2020, č. j. 1 Azs 3/2020-70, Nejvyšší správní soud formuloval v kontextu situace v Bělorusku, tedy zemi vyznačující se silně autoritářským režimem popírajícím prvky demokratického právního státu, konkrétně práva na nerušený projev vlastního politického názoru.

33. V nyní souzené věci byl skutkový stav nesrovnatelně odlišný, jelikož žalobce jako sympatizant strany HDP dle svých vlastních vyjádření učiněných ve správním řízení (vyjma realizace svého aktivního volebního práva) nebyl až do svého vycestování z vlasti v květnu 2023 nijak politicky aktivní a svá politická práva a svobody žádným způsobem neuplatňoval – z ničeho neplyne, že by žalobce např. organizoval či se účastnil protivládních demonstrací či obdobných protestních akcí, aktivně se podílel na přípravě a průběhu volební kampaně či např. jako nestranný uchazeč kandidoval na místo voleného orgánu veřejné moci. Tím méně pak mohl být žalobce za svou politickou činnost trestně stíhán či uvězněn, jak tomu bylo v případě rozsudků, na něž v žalobě odkazoval. Poněvadž citované judikатурní závěry vycházejí ze skutkového stavu nepřiléhavého okolnostem azylového příběhu žalobce, nejsou způsobilé na zákonnosti posouzení žalovaného ničeho změnit.
34. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobcem popisovaný incident není svou povahou a okolnostmi způsobilý založit dostatečně silný důvod pro udělení azylu ve smyslu § 12 písm. a) či b) zákona o azylu ani nenasvědčuje vzniku vážné újmy dle § 14a odst. 2 téhož zákona.
35. Jako nedůvodné pak posoudil zdejší soud i námitky žalobce směřující proti podkladům o zemi původu. Žalovaným nashromážděné podklady považuje krajský soud s ohledem na okolnosti posuzované věci za zcela dostatečné, neboť svou kvantitou i kvalitou umožňují příběh žalobce posoudit spolehlivě v celém jeho rozsahu. Žalovaný do správního spisu zařadil nejen podklady obecnějšího charakteru pojednávající o bezpečnostní a politické situaci v Turecku (Informaci OAMP: Turecko: Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 4. 8. 2023 či Informaci IOM: Turecko: Přehled údajů o zemi za rok 2022 ze dne 23. 2. 2023), nýbrž i aktuální zprávy přímo odpovídající konkrétním okolnostem azylového příběhu žalobce [Informaci OAMP: Turecko: Lidově demokratická strana (HDP) ze dne 15. 11. 2022, Informaci MZV ČR: Turečtí občané kurdského původu ze dne 11. 10. 2022, jakož i Informaci MZV ČR: Odepření ochrany ze strany policie, odepření soudní pomoci a možnosti ochrany osob ohrožených trestnou činností ze dne 28. 8. 2023]. Na tomto místě zdejší soud připomíná, že se žalobce vzdal práva na seznámení a vyjádření s podklady rozhodnutí a k obsahu jednotlivých shromážděných podkladů v průběhu správního řízení nic nenamítal. I s přihlédnutím k těmto skutečnostem proto soud vyhodnotil námitky žalobce jako nedůvodné.
36. Konečně pokud žalobce namítal, že je kvůli svému typickému kurdskému přízvuku a množství kurdských slov jako Kurd snadno rozpoznatelný, krajský soud toto tvrzení nijak nerozporuje. Zároveň však dodává, že uvedená skutečnost není způsobila na vyslovených závěrech nic změnit a založit relevantní důvod pro udělení mezinárodní ochrany.

VI. Závěr a náklady řízení

37. S ohledem na shora uvedené důvody rozhodl krajský soud o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
38. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). Žalovanému potom v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, resp. ani náhradu nákladů řízení nepožadoval, pročez se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 23. července 2024

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce